

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/12401 en 06/12402 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van
30 januari 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 9 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 30 januari 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, (hierna: de rechtbank) de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in grief 1 is aangevoerd kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 betogen appellanten dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat ingevolge artikel 83 van de Vw 2000 op hen de verplichting rustte om de gestelde psychische klachten in de beroepsfase van de eerdere procedure naar voren te brengen, nu deze klachten, hoewel bekend geworden na de bekendmaking van de eerdere bestreden besluiten, reeds bekend waren voor het onherroepelijk worden daarvan.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 mei 2003, in zaak no. 200300740/1, JV 2003/289) kan bij de beoordeling van een herhaalde aanvraag aan de vreemdeling niet worden tegengeworpen dat hij feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit in de eerdere procedure zijn opgekomen niet bij de rechtbank naar voren heeft gebracht. De rechtbank heeft derhalve het oordeel dat de psychische klachten niet als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid kunnen worden aangemerkt ten onrechte gebaseerd op de omstandigheid dat appellanten daarvan in de beroepsfase van de eerdere procedure geen melding hebben gemaakt. De grief kan, gelet op het navolgende, evenwel niet leiden tot het ermee beoogde doel.

2.2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; www.raadvanstate.nl;

JV 2007/263) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.2.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing en de overwegingen waarop die rust kan afdoen.

2.2.4. Appellanten hebben aan hun herhaalde aanvraag de suikerziekte en psychische problemen van ten grondslag gelegd en gesteld dat bij het uitblijven van een medische behandeling een medische noodsituatie zal ontstaan. Voorts hebben zij verklaard dat zij als alleenstaande vrouwen van Armeense afkomst niet kunnen terugkeren naar Azerbeidzjan en dat de ambassade niet bereid is hun documenten te verschaffen om te kunnen terugkeren.

De gestelde suikerziekte van , alsmede de situatie van alleenstaande vrouwen in Azerbeidzjan zijn reeds in de eerdere procedure aan de orde geweest, zodat, nu bovendien niet is gesteld dat sprake is van een verslechtering van de medische situatie van in zoverre geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

Nu de eerdere aanvragen van appellanten zijn afgewezen vanwege de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, en de aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde psychische problemen mede hun grondslag vinden in hetgeen naar zij stelt, in het land van herkomst is overkomen, is op voorhand uitgesloten dat hetgeen appellanten overigens hebben aangevoerd, wat daar ook van zij, kan afdoen aan de overwegingen waarop het eerdere besluit rust. De rechtbank is derhalve terecht, zij het niet op juiste gronden, tot het oordeel gekomen dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

Overigens is in hetgeen appellanten hebben aangevoerd niet

gebleken van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan de noodzaak bestaat om het in overweging 2.2.2. vermelde beoordelingskader in zoverre buiten toepassing te laten.

2.2.5. Grief 3 heeft geen zelfstandige betekenis en kan derhalve buiten beschouwing blijven.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden waarop zij rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

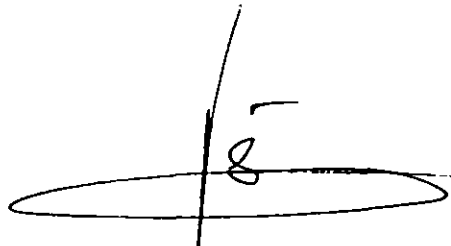
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007

13-502.

Verzonden: **16 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 06/12401 en 06/12402

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiseres I en

eiseres II

samen eiseressen,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. de Kreumer, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluiten van 9 februari 2006 (verzonden op 10 februari 2006) afwijzend beslist op de herhaalde aanvragen van eiseressen tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen deze besluiten hebben eiseressen bij faxberichten van 8 maart 2006 beroep ingesteld.

De zaken zijn op 4 december 2006 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiseres II is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde.
Eiseres I is ter zitting verschenen bij gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen M. Snoek, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw 2000) wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden

gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) is als beperking, bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de wet, opgenomen die, verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Volgens paragraaf C2/8 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: de Vc 2000) komt een staatloze vreemdeling, van wie de asielaanvraag is afgewezen en die kan aantonen dat hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken, in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning onder die beperking.

2.2 Verweerder heeft de (herhaalde) aanvragen van eiseressen inhoudelijk beoordeeld en zich in de bestreden beschikkingen op het standpunt gesteld dat de aanvragen van eiseressen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd moet worden afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Verweerder heeft geconcludeerd dat eiseressen niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van de gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000. Voorts heeft verweerder zich in verband met het beroep van eiseressen op het staatlozenbeleid op het standpunt gesteld dat uit hetgeen zij hebben aangevoerd niet is gebleken dat eiseressen niet in het bezit kunnen worden gesteld van reisdocument (bijvoorbeeld een laissez-passer) en aldus kunnen terugkeren naar Azerbeidzjan, zodat zij niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning ingevolge verweerdters staatlozenbeleid.

2.3 Eiseressen menen dat zij in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, e of f, van de Vw 2000. De bestreden beschikkingen zijn onzorgvuldig voorbereid, onder meer omdat verweerder zich heeft gebaseerd op een gedateerde BMA nota ten aanzien van eiseres I. Eiseressen hebben geen kennis kunnen nemen van de aan de BMA nota onderliggende stukken, zodat geen correcte beoordeling van de BMA nota mogelijk was. De stukken die verweerder wel heeft toegezonden, hebben geen betrekking op eiseres I. (Gedwongen) terugkeer van eiseressen naar Azerbeidzjan leidt gelet op de medische omstandigheid van eiseres I tot schending van artikel 3 van het EVRM. Verweerder had de aanwezigheid van bijzondere humanitaire omstandigheden in onderhavige zaak moeten erkennen en moeten overgaan tot verlening van een verblijfsvergunningen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Eiseressen hebben voorts aangevoerd dat het voor hen onmogelijk is in het bezit te komen van identiteits- en reisdocumenten, zodat zij buiten hun schuld niet terug kunnen keren naar Azerbeidzjan. Zij menen in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning ingevolge verweerdters staatlozenbeleid.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1. De rechtbank stelt vast dat eiseressen eerder, op 19 juli 1999, aanvragen om toelating als vluchteling hebben ingediend. Bij beschikkingen van 21 juli 1999 zijn de aanvragen niet ingewilligd wegens de kennelijke ongegrondheid ervan. Bij brieven van 22 juli 1999 hebben eiseressen bezwaar gemaakt. Bij beschikkingen van 21 november 2001 heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard. Bij faxberichten van 27 december 2001 hebben eiseressen beroep ingesteld tegen deze beschikkingen. Bij uitspraak van 13 november 2003 (AWB

01/70250 en 01/70257) zijn de beroepen ongegrond verklaard. De beschikkingen van 21 november 2001 zijn daardoor in rechte onaantastbaar geworden.

2.4.2. De onderhavige aanvragen van 9 mei 2004 tot verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zijn herhaalde aanvragen. Indien een bestuursorgaan na indiening van een verzoek om terug te komen van een in rechte onaantastbaar geworden besluit tot het oordeel komt dat daartoe geen termen zijn, kan niet door het instellen van beroep tegen dat besluit worden bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het gericht tegen het eerdere besluit. In geval van een besluit op een herhaalde aanvraag treedt de rechtbank direct in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die weliswaar hebben plaatsgevonden vóór het nemen van het eerdere afwijzende besluit doch niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.4.3. Eiseres I heeft tijdens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden op 9 mei 2004 aangevoerd medische problemen te hebben waaronder suikerziekte. Bij het uitblijven van een medische behandeling zal zij sterven. Zij kan niet terugkeren naar Azerbeidzjan en handhaving als alleenstaande vrouw van Armeense afkomst aldaar is onmogelijk. Ter ondersteuning van haar herhaalde aanvraag heeft zij een groot aantal bescheiden overgelegd. Eiseres II heeft aangevoerd dat de redenen voor haar herhaalde aanvraag is gelegen in de medische omstandigheden van haar nicht/eiseres I. Haar aanvraag is in zoverre van die van eiseres I afgeleid. Voorts meent zij als alleenstaande vrouw van Armeense afkomst niet terug te kunnen naar haar land van herkomst. Haar ambassade weigert bovendien mee te werken aan het verschaffen van documenten ten behoeve van de terugkeer.

2.4.4 In het licht van het hierboven weergegeven toetsingskader is de rechtbank van oordeel eiseres I reeds bij binnenkomst in Nederland in 1999 bekend was met diabetes mellitus en een te hoog cholesterolgehalte, hetgeen blijkt uit de in het procesdossier aanwezige uitslagen van een huisartsenlaboratorium van 22 december 1999 en deze gezondheidsklachten kunnen derhalve niet als nieuwe feiten worden beschouwd. Blijkens een brief J. Mulder, arts van 12 september 2002 van de Medische Opvang Asielzoekers (MOA) van het AZC Bellingwolde is eiseres I sedert haar binnenkomst in Nederland voorts bekend met overgewicht, hypertensie, visusstoornissen, pijn in rug en gewrichten en slaapproblemen en spanningsklachten. Uit een intake rapportage van GGZ Groningen van 22 september 2003 blijkt dat sprake is van een depressief toestandsbeeld met ernstige spannings- en angstklachten en dat gestart wordt met een behandelplan. De psychische klachten zijn weliswaar bekend geworden na de bekendmaking van de (eerdere) bestreden besluiten doch voor het onherroepelijk worden van deze besluiten bij uitspraak van 13 november 2003. Gelet op bovenvermeld toetsingskader en de mogelijkheden die artikel 83, eerste lid van de Vw 2000 eiseressen biedt, is de rechtbank van oordeel dat eiseres I de omstandigheden ten aanzien van haar psychische gesteldheid ten tijde van de besluitvorming in het eerste beroep naar voren had moeten en kunnen brengen. De rechtbank is mitsdien van oordeel dat de gestelde psychische klachten evenmin als nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van

artikel 4:6 van de Awb kunnen worden aangemerkt.

2.4.5. Ook het beroep dat eiseressen hebben gedaan op de situatie van alleenstaande vrouwen van Armeense afkomst in Azerbeidzjan hebben zij reeds in de eerder gevoerde procedure naar voren gebracht en dit kan derhalve thans niet als nieuw feit of veranderde omstandigheid worden aangemerkt.

De rechtbank is mitsdien van oordeel dat volstaan kan worden met een afwijzing van de herhaalde aanvragen onder verwijzing naar de beschikkingen van 21 november 2001.

2.4.6. Voor zover de beroepen van eiseressen strekken mede ten betoge dat een strikte toepassing van artikel 4:6 van de Awb in hun geval het gevolg kan hebben dat de afwijzing van de aanvragen tot een schending van artikel 3 van het EVRM leidt, kan die grond niet tot het beoogde doel leiden.

Uit de jurisprudentie van het EHRM valt echter af te leiden dat alleen onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, verband houdend met een gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, die uitzetting kan leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM. De door de eiseres I gestelde omstandigheden zijn, gelet op hetgeen in het advies van het BMA en de door de eiseres I overgelegde medische verklaringen is vermeld omtrent haar geestelijke gezondheidstoestand, niet als zodanig uitzonderlijk en ernstig aan te merken, dat artikel 3 van het EVRM zich tegen haar uitreis en die van eiseres II verzet.

2.4.7. Ten aanzien van eiseresses beroep op verweerders zogenoemde staatlozenbeleid is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat niet aannemelijk is gemaskt dat eiseressen niet in het bezit kunnen worden gesteld van documenten voor terugkeer (een laissez-passer) naar Azerbeidzjan.

Verweerder heeft derhalve zijn beleid juist toegepast.

Er is niet gebleken van bijzonderheden op grond waarvan verweerder had moeten afwijken van zijn beleid.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 aan eiseressen heeft kunnen weigeren.

2.5. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

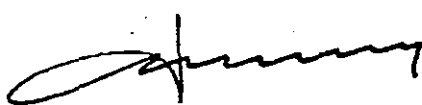
- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en drs. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 30 JAN 2007

Afschrift verzonden op: 30 JAN 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep verdelingszaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P.J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr drs C.R. Jansen
 Mr J.W.E. Noot
 Advocaten en Procureurs

Advocatenkantoor Wapperom

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 79 00
 Fax (078) 639 77 61

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1093-C	21 FEB 2007
ZAAKNR. 200701364/1	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 21 februari 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
 en Integratie

/ Minister van Vreemdelingenzaken

reg.nr.Rechtbank : 06 / 12402
 : 06 / 12401

kenmerk IND : 0606.15.0337

eerste appellante :
 geboren :
 nationaliteit : Azerbaidzjaanse

en

tweede appellante :
 geboren :
 nationaliteit : Azerbaidzjaanse

gemachtigde : mr. C.R. Jansen

kantoorhoudende te: Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

-2-

RAAD VAN STATE	
INGESTOMEN	
21 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Verweerder

instantie : Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 30-01-2007
datum verzending : 30-01-2007

Geven eerbiedig te kennen,

geboren van Azerbaidzjaanse
nationaliteit, hierna te noemen "eerste appellante",

en

geboren op , van Azerbaidzjaanse
nationaliteit, hierna te noemen "tweede appellante",

beiden wonende te , te dezer zake
woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de
advocaat en procureur mr. C.R. Jansen, die ten deze door die ten deze door
appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in
te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht
van substitutie.

1. Inleiding

Appellanten hebben op 9 mei 2004 aanvragen ingediend voor een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28
Vreemdelingenwet.

Op 24 maart 2005 heeft verweerder kennis gegeven van het voornemen de
asielaanvragen af te wijzen.

In verband hiermede hebben appellanten op 20 april 2005 en 11 augustus 2005
hun zienswijzen kenbaar gemaakt.

Bij beschikkingen van 9 februari 2006 heeft verweerder de aanvragen
afgewezen.

-3-

Op 8 maart 2006 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem hiertegen een beroepschrift ingediend.

De gronden van het beroep zijn aangevuld bij schrijven van 12 april 2006 en 23 november 2006.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 4 december 2006.

Bij uitspraak van 30 januari 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, de ingediende beroepschriften ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1 motiveringsgebrek; art 4:6 Awb med. noodsituatie

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o 2.4.4 de eerste overweging het volgende overwogen;

"In het licht van het hierboven weergegeven toetsingskader is de Rechtbank van oordeel eiseres I reeds bij binnenkomst in Nederland in 1999 bekend was met diabetes melitus en een te hoog cholesterolgehalte, hetgeen blijkt uit de in het procesdossier aanwezig uitslagen van een huisartsenlaboratorium van 22 december 1999 en deze gezondheidsklachten kunnen derhalve niet als nieuwe feiten worden beschouwd."

2.1.2 toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

De Rechtbank miskent met deze overweging hetgeen zijdens appellante is aangevoerd. In deze wordt niet ontkend dat appellante reeds diabetes melitus had op het moment van binnenkomst in Nederland.

-4-

Echter het nieuwe feit is erin gelegen dat – zoals dat ook tijdens de Hasa-procedure door de arts van het BMA bij nota van 24 februari 2005 is vastgesteld – in onderhavige procedure bij het uitblijven van behandeling t.a.v. deze diabetes een medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan.

Het enkele feit dat er thans bij het uitblijven van behandeling een medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan, is terdege een nieuw feit welke in deze door verweerder inhoudelijk beoordeeld had dienen te worden.

Met name nu dit feit ondermeer ziet op de rechtsgevolgen van de bestreden beschikking. Nog daargelaten dat er alsdan ex-nunc door verweerder beoordeeld had dienen te worden of er bij een gedwongen verwijdering naar het land van herkomst een situatie zal ontstaan welke in strijd dient te worden geacht met het gestelde in artikel 3 van het EVRM.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging in de uitspraak niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek / 4:6 Awb psychische klachten

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o. 2.4.4 overwogen :

De psychische klachten zijn weliswaar bekend geworden na de bekendmaking van de (eerdere) bestreden besluiten doch voor het onherroepelijk worden van deze besluiten bij uitspraak van 13 november 2003. Gelet op bovenvermeld toetsingskader en de mogelijkheden die artikel 83, eerste lid van de Vw 2000 eiseressen biedt, is de rechtbank van oordeel dat eisers I de omstandigheden ten aanzien van haar psychische gesteldheid ten tijde van de besluitvorming in het eerste beroep naar voren had moeten en kunnen brengen. De rechtbank is mitsdien van oordeel dat de gestelde psychische klachten evenmin als nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb kunnen worden aangemerkt.

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1 en is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

-5-

Appellanten zijn van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat gelet op de mogelijkheden die artikel 83, eerste lid van de Vw 2000 biedt, eiseres I (tweede appellante) de omstandigheden ten aanzien van haar psychische gesteldheid ten tijde van de besluitvorming in het eerste beroep naar voren had moeten en kunnen brengen.

In de uitspraak van uw Afdeling van 12 mei 2003 is echter beslist dat artikel 83 Vw niet met zich meebrengt dat de betekenis van deze bepaling zich uitstrekt tot de beroepsfase in die zin, dat bij de beoordeling van een herhaalde aanvraag aan de vreemdeling kan worden tegengeworpen dat hij feiten en omstandigheden die na het bestreden besluit in de eerdere procedure zijn opgekomen niet bij de rechtbank naar voren heeft gebracht (ABRvS 12 mei 2003, JV 2003/289).

Dit klemmt temeer nu bij de herhaalde aanvraag bij medische rapport van 4 mei 204 aangegeven is dat mevrouw zich suïcidaal uit. Bij de aanvulling van de gronden van beroep op 23 november 2006 is een medisch rapport ingebracht waaruit blijkt dat de klachten van tweede appellante dermate ernstig zijn toegenomen, waardoor zij onder meer niet in staat was om te reizen.

Ten onrechte heeft de rechtbank deze verslechterde gezondheidstoestand niet als nieuw feit en omstandigheid in de zin van artikel 83 Vw aangemerkt.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

-6-

Appellanten verzoeken u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
uw dw.,

C.R. Jansen